

دژخیم مرگت باد

داری به بلندای قامتم افراشته ای
تا لبخند را از لبان کودکانم بربائی
و وحشت و ترس را ردائی سازی
بر پیکر سرزمینم
دژخیم ننگت باد...

به بلندای شبت تا صبح ستاره می نشانیم
و با خنده ، جبروت کاذبت را به سخره می گیریم
نگاهمان را به سخره ها می دوزیم
کینه را صیقل می دهیم
تا بهمن فریاد را برکاخ ستمتان جاری سازیم
دژخیم مرگت باد
دژخیم مرگت باد

یکشنبه پنجم دی ماه ۱۳۸۹
تا بهمن راهی نیست